LIBRIS | We know books

Umorul

poporului român în faza terminală a socialismului 1979-1989

Jurnal de bancuri politice
culese şi analizate
de Călin-Bogdan Ştefănescu

Cuvînt înainte de prof. dr. **Mihai Pop**

paideia
Bucureşti, 2021

LIBRIS | We know books

Cuprins

Cuvînt înainte de prof. dr. Mihai Pop 5

Interviu de Paul Drogeanu 7

Umorul poporului român în faza terminală a socialismului – 1979-1989 15

Concluzii 161

LIBRIS | We know books

1979

1.08.1979

1. FOLCLOR CONTEMPORAN:
„Cine-i harnic şi munceşte are tot ce vrea.
Cine stă şi leneveşte are tot aşa".

2. ÎNTR-UN COMPARTIMENT DE TREN, CONTROLORUL ÎNCEPE SĂ PERFOREZE BILETELE. Lîngă uşă stătea o bătrînică şi dormita. După ce a terminat cu ceilalţi, controlorul îi cere şi ei biletul la control. Băbuţa nu-l aude şi el se vede obligat să-l mai ceară o dată:
– Mătuşico, biletul!
– Ce spui, maică? tresare baba. Eu sînt cam surdă şi nu te aud...
– Biletul de călătorie, mătuşico... Vreau să-ţi văd şi eu biletul...
– Ce vrei, maică? Zii mai tare, că nu te aud!
– Enervat, controlorul începe să-i explice:
– Mătuşă, ştii, eu sînt controlor... Înţelegi?! Con-tro-lor! ridică el glasul...
– A, da! se luminează baba. Şi eu sînt contra lor!

3. ÎNTR-O BUNĂ ZI, PENTRU CĂ NU SE SIMŢEA PREA BINE, NEA NICU CHEAMĂ UN DOCTOR:
– Mă cam dor şalele, doctore! Din ce cauză o fi?
– Poate c-aţi ridicat ceva în ultimul timp...
– Să ştii că ai dreptate! Am ridicat de curînd preţurile!
– Aţi făcut foarte rău! De acum încolo vă este interzis să mai ridicaţi ceva!
– Şi eu care vroiam să ridic şi salariile...

4. ÎN AFRICA, REPUBLICA X ÎŞI PROCLAMĂ INDEPENDENŢA. AU LOC MANIFESTĂRI populare, cu dansuri, muzică, focuri de artificii... Toţi locuitorii sînt în stradă, exprimîndu-şi în fel şi chip bucuria.
Preşedintele Carter trece întîmplător cu avionul pe-acolo şi, privind în jos, îşi întreabă colaboratorii:
– Ce se-ntîmplă acolo, jos?
– Poporul sărbătoreşte proclamarea independenţei republicii X.
– Da?! Republica X şi-a proclamat independenţa?! Atunci să le facem şi noi o fabrică de conserve...

LIBRIS We know books

După un timp, republica X e survolată de secretarul general Brejnev.
– Ce se-ntîmplă acolo, jos?
– S-a proclamat independența republicii X şi poporul îşi manifestă bucuria!
– Da?! Bravo, bravo! Să le facem şi noi o fabrică de armament!
Întîmplător, trece pe-acolo şi preşedintele Ceauşescu.
– Ce se-ntîmplă acolo, jos?!
– S-a proclamat independența republicii X... Poporul sărbătoreşte evenimentul!
– Da?! Grozav! Să le facem şi noi o vizită!

5. Într-o noapte, pe cînd dormea mai bine, nea Nicu e scuturat de nevastă-sa:
– Maiestate...
– Ce spui tu, acolo?! întreabă el, buimăcit de somn.
– Maiestate?!
Trezit de-a binelea, nea Nicu o apostrofează:
– Se poate, Lenuțo, chiar tu, revoluționar încercat, să-mi spui mie, secretar general al partidului, „maiestate"?
– Nu, mă... Te întrebam dacă mai e state unde n-am fost încă...

6. Lumea noastră este frămîntată de trei mari întrebări, trei mari enigme, care-şi aşteaptă încă dezlegarea:
– Unde este înmormîntat Hitler?
– Cine l-a asasinat pe Kennedy?
– Care sînt colegii de şcoală ai lui Ceauşescu?

7. Ziarele anunță că s-a sistat construcția metroului pentru că s-a lovit de nivelul de trai. Se caută soluții.

8. Într-un cerc restrîns, nea Nicu îşi povesteşte isprăvile dintr-o vînătoare în Africa.
– Am vînat tot felul de animale... Şi lei, şi tigri, şi elefanți... Dar cel mai bine m-am distrat la vînătoarea de plisnăi...
Cei de față s-au uitat unul la altul. Nimeni nu auzise de aşa ceva. În cele din urmă, unul, mai curajos, şi-a luat inima-n dinți şi-a întrebat:
– Excelență, ce animale sînt astea?
– Nu ştiu nici eu... Erau ca nişte maimuțe cu ceva mai puțin păr, care săreau şi strigau „please, no"!

9. O babă stătea la marginea şoselei şi făcea semn la maşini, doar-doar s-o îndura vreunul s-o ia şi pe ea, dar toți treceau fără s-o bage-n seamă. Într-un tîrziu, trece pe-acolo şi nea Nicu, care se-ndură de babă şi-o ia cu el în maşină. Din vorbă-n vorbă, baba începe să se plîngă că n-are ce mînca, n-are haine, o duce greu cu pensia ei mică... Înduioşat, nea Nicu bagă

LIBRIS We know books

mîna-n buzunar şi-i dă babei nişte bani să-şi mai ducă zilele. Bucuroasă, baba începe să-i mulţumească:
– Să trăieşti, maică! Să-ţi dea Dumnezeu sănătate! Domnu' tot domn. Se cunoaşte de la o poştă! Că de cînd cu comuniştii...

10. Folclor nou:
„Foaie verde de dudău,
O să fie şi mai bine!"

11. La un colţ de stradă se-ntîlnesc doi vechi prieteni.
– A, felicitările mele! Am auzit c-ai intrat în partid!
– În ce zici c-am intrat? întreabă celălalt cercetîndu-şi tălpile pantofilor...

12. Ultimele studii de specialitate au stabilit că albinele dau miere pentru că sînt conduse de o regină, căci dac-ar fi conduse de un prim secretar ar da un rahat...

13. Se zice că într-o familie erau doi fraţi. Înainte de 23 August, fratele cel mare fusese comisar de poliţie, iar fratele cel mic activase în ilegalitate ca membru al P.C.R.
După 23 August, fratele cel mare o ducea foarte bine; avea tot ce-şi dorea: slujbă cu bani mulţi şi muncă puţină, casă mare şi frumoasă de la stat, acces la vilele partidului şi la magazinele speciale...
Fratele cel mic o ducea foarte rău: era mereu persecutat, mutat din loc în loc, anchetat de miliţie, fără casă, fără slujbă, trăind de azi pe mîine... Plin de ciudă, se duce într-o zi la frate-său mai mare şi-l ia la rost:
– Păi bine, mă, eu mi-am pus pielea-n saramură, am făcut puşcărie, m-am bătut cu agenţii siguranţei, am îndurat cîte şi mai cîte ca să vină comuniştii la putere, în timp ce tu tăiai şi spînzurai în poliţie. Şi-acum, cînd sînt comuniştii la putere, tu o duci bine şi eu trag mîţa de coadă.Cum se explică asta?!
– Mă, frate! Prost ai fost, prost ai rămas! Lucrurile sînt cît se poate de clare, ia gîndeşte-te şi tu: ce scrie în dosarul meu? Scrie că am un frate ilegalist! Dar în dosarul tău ce scrie? Scrie că ai un frate care-a fost comisar de poliţie...

14. La noi în întreprindere s-au dat prime: directorul în jur de 7000 de lei, inginerul şef în jur de 6000 de lei, contabilul-şef în jur de 5000 de lei, şeful secţiei în jur de 4000 de lei, iar eu înjur de azi-dimineaţă că n-am primit nimic.

15. În Africa, un trib de canibali prind trei albi – un american, un francez şi un român – şi-ncep să se pregătească pentru a-i mînca.
Mărinimos, şeful tribului le mai dă o şansă de scăpare:

LIBRIS We know books

– Vă iertăm dacă unul dintre voi e în stare să ne spună un cuvînt al cărui înțeles să nu-l cunoaștem.
Aflați la strîmtoare, albii se gîndesc cum ar putea să-i încuie pe canibali.
Americanul, convins de reuşită, ia cuvîntul:
– Ce e acela un cosmodrom?
Canibalii încep să rîdă şi-i explică, cu lux de amănunte, ce este acela un cosmodrom.
Puțin speriat, îşi încearcă şansa şi francezul:
– Ce este aceea o academie?
Canibalii rîd din nou şi-i explică şi lui, foarte amănunțit, ce este o academie.
Speriat de tot, românul întreabă şi el cu jumătate de gură:
– Ce este o plenară?
Canibalii încep să se uite unul la altul, se adună la sfat, vorbesc pe rînd şi toți odată, se ceartă pe limba lor, mai întreabă o dată, iar se sfătuiesc, iar se ceartă... Într-un tîrziu, se recunosc învinşi şi-l întreabă pe român ce e aceea o plenară.
Românul dă din umeri:
– Nu ştiu nici eu, dar e ceva care seamănă cu ce-ați făcut voi adineauri.

16. Întrebare: Ce este o lege?
Răspuns: O lege este un zvon aprobat în unanimitate de Marea Adunare Națională.

17. S-au pus în vînzare timbre cu figura lui Ceaușescu. Prima tranșă s-a epuizat rapid. Toți reprezentanții județelor au venit la Bucureşti să mai ceară. Unul singur a venit cu timbrele înapoi şi-a spus că la el oamenii nu le cumpără, reclamînd că timbrele nu se lipesc de plicuri. Intrigat, cel de la poştă îi demonstrează că lipiciul este de cea mai bună calitate şi în cantitate suficientă. Dacă se scuipă puțin pe spatele timbrului, acesta se lipeşte perfect. Deodată, tipul îşi dă o palmă peste frunte:
– Ai dracului! Uite de ce nu se lipea timbrul! Ăştia scuipau pe față!

18. Simțindu-se rău, Ceaușescu s-a dus la doctor să vadă ce are. S-au făcut analize, examene, radiografii şi în cele din urmă specialiştii au hotărît că trebuie operat de hemoroizi. La operație s-a găsit şi limba lui Adrian Păunescu pe-acolo...

19. În urma unei anchete sociale foarte minuțioase, s-a stabilit că românii trăiesc bine prin reprezentanții lor.

20. Aflat într-o vizită de documentare la o întreprindere, un ziarist, după ce-a fost plimbat pe la principalele puncte de lucru, are o discuție finală cu directorul. În încheiere, îl întreabă pe director:

LIBRIS We know books

– Tovarăşe director, cam cîţi oameni lucrează în întreprinderea dumneavoastră?
Pus în încurcătură, după un minut de gîndire, directorul îi răspunde:
– După părerea mea, cam jumătate!

21. Un sfat miraculos pentru cei care suferă de chelie: aceasta se vindecă dacă te freci pe cap trei zile la rînd cu „Scînteia" din ziua respectivă, cu condiţia ca în ea să nu apară nimic despre Ceauşescu.

22. Se fac repetiţii pentru manifestaţiile de 23 August. Printre lozincile ce se vor scanda este şi una mai aparte:
„Ceauşescu – P.C.R.
Carnea noastră unde e?"

23. Doi membri de partid discutau despre comunism:
– Am auzit că în comunism nu vor fi bani!
– Nici atunci?

24. În ultima sesiune, M.A.N. a adoptat în unanimitate legea care interzice să se mai scornicească ceva pe seama şefului.

25. Înainte de război, pe uşa măcelăriei scria „La Gogu" şi înăuntru găseai carne; azi pe uşă scrie „Carne" şi înăuntru îl găseşti pe Gogu.

26. *În urma reîmpărţirii administrative a ţării, cîteva oraşe au revenit la vechile lor nume dace:
Bucureşti – Trepidava;
Piteşti – Explodava;
Satu Mare – Inundava;
Bacău – Cotcodava;
Timişoara – Bişnidava;
Orşova – Uşchidava;
Scorniceşti – Ceamaidava.

27. Ca un adevărat intelectual ce este, Ceauşescu ştie mai multe limbi străine: peltica veche, gîngava nouă...

28. La o şedinţă de spiritism, Ceauşescu cere să fie chemat spiritul lui Decebal. Cînd spiritul apare, nea Nicu începe să-l întrebe cum făcea el de-i ţinea sub ascultare pe daci.
– A, nimic mai simplu... M-am folosit de o metodă foarte eficace: cultul morţilor!
– Da?! I-auzi! Şi eu am o metodă asemănătoare: moartea culţilor...

29. Se scandează o nouă lozincă:
„Trăiască România! Trăiască Tricolorul!
Trăiască Ceauşescu la fel ca Aldo Moroi".

LIBRIS We know books

30. S-A CONSTATAT CĂ OBICEIURILE JURIDICE VARIAZĂ DE LA POPOR LA POPOR:
– în Anglia e interzis ce nu-i permis;
– în Franța e permis şi ce-i interzis;
– în România e interzis şi ce-i permis.

31. ÎN VIZITĂ LA SPITALUL DE NEBUNI, CEAUŞESCU TRECE PRIN DIVERSE SALOANE, ASISTĂ la examinarea unor bolnavi, ia cunoştință de noi metode de tratament, se interesează de cazurile mai deosebite...
În drum spre ieşire, vede, undeva mai în spate, un pavilion retras.
– Dar acolo ce e?
– Acolo sînt cei furioşi!
– Vreau să-i văd şi pe ei!
– Ştiți, nu prea este indicat! Sînt periculoşi! Cît ne-am străduit noi, n-am putut să-i potolim, nici măcar cu ocazia vizitei dumneavoastră.
– Nu-i nimic; vreau să-i văd!
În ciuda insistențelor tuturor, Ceauşescu s-a încăpățînat să intre şi în pavilionul furioşilor. Cum a intrat, s-a iscat un scandal de nedescris, cu țipete, bătaie, geamuri sparte, uşi rupte...
Pînă la urmă, din toată îmbulzeala a reuşit să scape unul... nu se mai ştie care...

32. DUPĂ APROFUNDATE STUDII SOCIOLOGICE, S-A STABILIT CĂ ȚĂRĂNIMEA ESTE CLASA care dă indicații şi supraveghează elevii, studenții, militarii, muncitorii şi intelectualii la strînsul recoltei.

33. ÎN VIZITĂ LA NOI, UN TURIST DIN VEST VEDE O COADĂ... NEDUMERIT, ÎL ÎNTREABĂ pe românul care-l însoțea ce se întîmplă acolo. Puțin stingherit, acesta îi răspunde:
– Se dă carne...
Tipul dă din cap şi mormăie:
– Decît să stau la o asemenea coadă, mai bine cumpăr!

34. ÎNTREBARE: Ce înseamnă P.C.R.?
Răspuns: Pile – Cunoştințe – Relații.

35. POEZIE POPULARĂ DIN ARDEAL, DIN FOLCLORUL NOU:
„Cîte stele sînt pe cer,
Toate pîn-la ziuă pier.
Numa' pe fabrica noastră
Şade una ca o proastă..."

36. ÎNTREBARE: Ce înseamnă cînd se şterge un activist la gură?
Răspuns: Înseamnă că face curățenie la locul de muncă!

37. ÎNTREBARE: Ce este un activist?
Răspuns: Activistul este un muncitor cu falcă.

LIBRIS We know books

38. Din tezaurul de înțelepciune moștenit de la clasicii marxism-leninismului:
– capitalismul este pe marginea prăpastiei;
– socialismul este cu un pas înaintea capitalismului.

39. Dintre paradoxurile socialismului:
– omul este cel mai de preț capital: noi am hotărît să distrugem orice capital;
– munca înnobilează pe om; noi sîntem împotriva tuturor nobililor.

40. Doi tipi discutau la un pahar de bere:
– Tu ştii bancul cu Ceauşescu în şanț?
– Nu! Cum e?
– Nici eu nu-l ştiu, dar îmi place cum începe!

41. La una dintre închisorile noastre sosește o comisie de control. După ce au verificat în ce condiții trăiesc deținuții, dacă au minimum necesar pentru trai, dacă se respectă regulamentul închisorii etc., membrii comisiei au vrut să stea de vorbă cu cîțiva deținuți:
– Tu de ce eşti aici?
– Nu ştiu!
– Cum, mă, nu ştii?! Se poate să nu ştii de ce eşti închis?!
– Vă spun sincer că nu ştiu... Cînd a fost Ceauşescu în vizită la noi, la fabrică, l-am aşteptat cam mult în curte, că ne-au scos cu cîteva ore mai devreme şi mi s-a făcut foame. Tocmai cînd trecea el, i-am strigat unui prieten de vizavi „mi-e foame" şi m-am trezit aici...
– De... Tu de ce eşti închis? se adresează ei altuia.
– Eu sînt prietenul de care vorbea el. Cînd am văzut că l-au ridicat, m-am speriat şi, ca să nu creadă cineva că mi-e şi mie foame, am strigat „sînt sătul pînă-n gît" şi m-au adus şi pe mine aici...
– Eh!... Dar tu?
– Eram şi eu de față la scena asta. Cînd am văzut ce li se întîmplă lor, m-am gîndit că e mai bine să tac din gură şi să-mi văd de treabă. Lîngă mine, un tip citea ziarul şi l-am întrebat: „asta-i România Liberă?" şi m-au adus aici.

42. La o școală se anunță vizita lui Ceaușescu. Toată lumea e în fierbere; se face curățenie, se pavoazează școala, se pun steaguri şi lozinci pentru ca totul să arate cum trebuie.
Într-o clasă, învățătoarea şi cîțiva copii se chinuie să bată în perete un cui ca să atîrne de el tabloul şefului. Cum peretele era de beton, nu reuşeau deloc să bată cuiul.
Bulă se uită la cui, se uită la perete, se uită la tablou şi-i spune învățătoarei:
– Nu trebuie bătut, ci împuşcat.

LIBRIS We know books

43. PE STRADĂ, UN TIP CAM CHERCHELIT NU PREA REUŞEA SĂ-ŞI ŢINĂ ECHILIBRUL. UN cetăţean, enervat, îi dă un brînci. Tipul cade, se ridică şi se duce îmbrîncindu-se spre el:
– Ascultă, dom'le, dai în mine, dai în tineret; dai în tineret, dai în U.T.C.; dai în U.T.C., dai în partid; dai în partid, dai în Ceauşescu, dai în Ceauşescu, dau şi eu o bere...

44. TREI SCURTE ŞTIRI DE LA GRANIŢA RUSO-CHINEZĂ:
Agenţia T.A.S.S. transmite:
Un tractor sovietic ara paşnic la graniţa chino-sovietică. La un moment dat, trei avioane chineze agresoare au deschis focul împotriva lui. Tractorul a ripostat, doborînd două dintre ele.
Agenţia „China nouă" transmite:
La graniţa cu U.R.S.S., trei avioane chineze împrăştiau paşnic îngrăşăminte. La un moment dat, un tanc sovietic agresor a deschis focul împotriva lor. Avioanele au ripostat, avariindu-l.
Agenţia „Agerpres" transmite:
La graniţa chino-sovietică a avut loc un simpozion pe teme agricole.

15.08.1979

45. DIN FOLCLORUL NOU:
„În lunga vară fierbinte
Ne sculăm c-o oră mai-nainte
Şi trăim ca Kunta-Kinte."

25.08.1979

46. TRECÎND PRIN FAŢA TRIBUNEI, MANIFESTANŢII LA 23 AUGUST AU SCANDAT:
„Ceauşescu – P.C.R.
Cu benzina cum mai e?"
De la tribună, Ceauşescu i-a salutat cu ambele mîini ridicate:
„10 lei, 10 lei!"

47. ÎN ULTIMUL TIMP, LA FIECARE POMPĂ DE BENZINĂ FAC DE GARDĂ UN DOCTOR ŞI UN miliţian. Doctorul acordă asistenţă celor care leşină cînd văd preţul benzinei, iar miliţianul îi întreabă pe cei care îndrăznesc să cumpere de unde au atîţia bani.

29.08.1979

48. S-AU RETRAS DIN ALIMENTARE ULEIUL, FĂINA ŞI ZAHĂRUL PENTRU CĂ SE FAC GOGOŞI pentru Congresul al XII-lea.

49. LA ŞCOALĂ, LA ORA DE EDUCAŢIE PATRIOTICĂ ŞI CIVICĂ, DIRIGINTA PUNE O ÎNTREBARE clasei:
– Copii, cu ce asemănaţi voi socialismul?

Toți copiii ridică mîna să răspundă.
– Ia spune tu, Gigele!
– Cu un mușuroi de furnici!
– Bravo! Explică și copiilor!
– Păi, toți sînt harnici, muncesc, se străduiesc să adune cît mai mult, ca să nu sufere de foame...
– Foarte bine! Dar tu, Ionele, ce spui?
– Eu cred că seamănă cu o stînă, tovarășa!
– Cum adică, Ionele? Explică-ne și nouă!
– Toți muncesc împreună, stau împreună, împart totul în mod egal...
– Bravo! Foarte frumos!
Bulă se agită și el, cu mîna pe sus, să răspundă.
– Hai, zi și tu, Bulă!
– Eu cred că socialismul seamănă cu coloana infinitului!
– Ce frumos! Explică-ne și nouă cum vezi tu asta!
– Păi, cum ridică unul capul, e strîns de gît! Și-ncă unul, și-ncă unul...

8.09.1979

50. La ora actuală, România este condusă de un rege (Ceaușescu) și doi duci (Kent și Marlborough).

22.09.1979

51. Securitatea este sesizată că frizerul Ionel pune întrebări ciudate clienților. Trimis la fața locului, un „băiat" observă că Ionel își întreabă clienții ce cred ei despre Congresul al XII-lea, dar fără să facă vreun comentariu tendențios sau vreo remarcă nepotrivită. Intrigat, „băiatul" încearcă să afle chiar de la Ionel care-i motivul pentru care el pune această întrebare, hai să-i zicem ciudată. La început, el încearcă să ocolească răspunsul, dar, strîns cu ușa, mărturisește că a observat că întrebarea respectivă face să li se ridice părul măciucă clienților și el poate să-i tundă mai bine.

52. Examen la fără frecvență pentru membrii de partid care-și completează studiile.
La limba română:
– Scrieți ceva despre „Vizita".
– Care din ele? Cea din Spania sau cea din Africa?
La istorie:
– Scrieți ceva despre Comuna din Paris.
– Nu s-ar putea să ne dați una de pe lîngă Titu, că eu sînt de prin părțile alea și le știu pe toate...

LIBRIS | We know books

5.10.1979

53. ÎNTREBARE: Cine este ban de Craiova, prinț de Scorniceşti şi duce de Rîpă?
Răspuns: Ghici!

12.10.1979

54. ÎNTR-UN AVION SE DEPLASAU CARTER, BREJNEV, CEAUŞESCU, UN STUDENT ŞI UN popă. La un moment dat, avionul are o avarie şi sînt anunțați să-şi pună paraşutele ca să se salveze. Dar, spre stupoarea lor, se constată că erau numai patru paraşute. Atunci, Carter cere una pentru el, explicînd că este şeful celui mai puternic stat din lume, că are responsabilități deosebite şi trebuie să trăiască. Brejnev cere şi el o paraşută, arătînd că nu e cu nimic mai prejos decît Carter şi trebuie neapărat să se salveze. După ce sar ei, Ceauşescu cere şi el o paraşută, arătînd că în România el le ştie pe toate, el comandă totul, fără el nu se face nimic şi din cauza asta trebuie să trăiască, pentru că altfel ar fi un dezastru pentru români. După ce sare şi el, preotul se adresează studentului:
– Tinere, mă sacrific eu! Ia paraşuta şi sari! Eu sînt bătrîn, nu mai am ce aştepta de la viață; tu eşti tînăr, ai viața înainte, trebuie să ți-o trăieşti...
– Dar nu-i nevoie să te sacrifici, părinte! Avem două paraşute pentru că ăla de zicea că le ştie pe toate a sărit cu rucsacul meu.

12.10.1979

55. ELENA CEAUŞESCU A FOST SFĂTUITĂ SĂ NU MAI ȚINĂ MÎINILE ÎN POALĂ, PENTRU CĂ NU e o poziție corectă, decentă... Supărată, ea a replicat:
– Puțin îmi pasă dacă-i corectă sau nu! Eu ştiu că Nicu al meu pe ce pune mîna trimite în străinătate!...

56. ÎNTREBARE: Care sînt calamitățile etapei actuale?
Răspuns: Cele patru calamități ale etapei actuale sînt: trepidația, inundația, indicația şi rotația.

13.10.1979

57. ÎN VIZITĂ LA NOI, DOAMNA D'ESTAIGNE ESTE IMPRESIONATĂ DE PANTOFII DOAMNEI Ceauşescu.
– Vai ce eleganți sînt, ce distinşi...
– Mă bucur că vă plac!
– Îmi plac atît de mult încît aş dori şi eu o pereche la fel!
– Vai, dar din păcate aşa ceva nu se poate!
– Cum aşa?!
– Perechea asta este unicat. Este lucrarea de diplomă a soțului meu...